

na kolejne 12 lat. Niestety utrata praw miejskich Ryczywołu w 1934 r. spowodowała jego przejście na emeryturę w 1935 r. W latach 1920-1935 pełnił funkcję urzędnika stanu cywilnego na obwód Ryczywół. Pomimo zaangażowania Stefana Pitule w sprawy gospodarcze Ryczywół przeżywał regres. Sporo natomiast Ryczywół zawdzięcza Stefanowi Pitule jeśli chodzi o kulturę. Aktywnie wspierał lokalne organizacje – Akcję Katolicką, Bractwo Kurkowe, Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół”, Związek Weteranów Powstań Narodowych 1914-1919, Chór „Lutnia”, Straż Pożarną. Utrzymywał dobre stosunki z mniejszościami narodowymi w Ryczywole – niemiecką i żydowską. Zwolennik Piłsudskiego, aczkolwiek nie stwarzał przeszkód w swobodnym rozwoju życia politycznego w mieście. Inicjator obchodów 500-lecia Ryczywołu w 1926 r.. Wspierał projekt budowy nowego kościoła w Ryczywole, który za jego kadencji został ukończony. Aktywny działacz Kasy Pożyczkowej i Banku Ludowego w Ryczywole. Pełnił tam funkcję Dyrektora i Kontrolera. Po przejściu na emeryturę pracował w latach 1934-1938 w tymże banku. Była to jednak angaż przejściowy. Z powodów ekonomicznych w 1938 r. wyjechał wraz z całą rodziną do Solca Kujawskiego. Tam kupił dom i pracował w Towarzystwie Ubezpieczeniowym „WESTA” jako agent do momentu wybuchu wojny. We wrześniu 1939 r. uciekł wraz z rodziną do Wrześni, do swojego syna Zygmunta, który był księdzem. Tam pozostał do końca okupacji i pracował w Biurze Rolnym „Kriesslandwirt”. W kwietniu 1945 r. wrócił wraz z rodziną do Solca Kujawskiego; zatrudnił się w Nasycalni Materiałów Drzewnych przy PKP. Zmarł 26 III 1957 r. w Solcu Kujawskim i tam został

pochowany na miejscowym cmentarzu. Za udział w walkach o niepodległość odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, a także Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Za działalność na stanowisku burmistrza otrzymał odznakę „Za Ofiarną Pracę”. Od 13 X 1913 r. żonaty z Rozalią Bonikowską. Miał z nią siedmioro dzieci – Zygmunta, księdza katolickiego (17 VII 1914–2 VI 2002); Marię (30 VII 1915–13 X 2002), pracownika umysłowego; Annę (2 VIII 1916–25 XII 1996), pracownika umysłowego; Janinę (20 X 1917–29 XI 1929), uczennicę; Elżbietę (22 VII 1922–7 V 1997), pracownika umysłowego; Stanisława (11 I 1924–23 VI 1980), pracownika umysłowego; Jana (ur. 21 VI 1926), pracownika umysłowego.

Wilczyński L., Akcja Katolicka w parafiach Archidiecezji Gnieźnieńskiej, Poznań 2003; Ks. K. Stepczyński, Zapiski Parafii Ryczywół, Ryczywół 1913 (Przedruk z uzupełnieniem w nr 198-203 „Ziemi Obornickiej”); Kronika Ryczywołu Bernarda Nogalskiego, t. I-III. Ryczywół 1984-1993; informacje syna Jana Pitule; dokumenty i pamiątki rodzinne.

Robert Zimny

Piwecki Wojciech (1901–1994), powstaniec wielkopolski. Syn rolnika Jacka i Marianny Spiralskiej, ur. 11 kwietnia 1901 r. w Nowym Kramsku. Przed wybuchem powstania należał do „Sokoła”. 26 grudnia 1918 ochotnicy zostali wysłani do Poznania; w grupie tej był Wojciech Piwecki. W Poznaniu został włączony do oddziałów powstańczych i brał udział w walkach